

Maria ȘLEAHTIȚCHI

oleandrii mă strigă roz

poeme

15
Din 1995
CARTIER *în toate librăriile bune*

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr.24, sectorul 2, București.

Tel/fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

-15%
pentru 2010

*Cărțile CARTIER editate în 2010 și având sigla **CARTIER** pentru 2010 pot fi procurate, în toate librăriile bune din România și Republica Moldova, cu o reducere de 15% din prețul indicat pe copertă.*

LIBRĂRIILE CARTIER

Casa Cărții, bd. Mircea cel Bătrân, nr. 9, Chișinău. Tel./fax: 34 64 61. E-mail: casacartii@cartier.md

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria Vărul Shakespeare, str. Șciusev, nr. 113, Chișinău. Tel.: 23 21 22. E-mail: librariavs@cartier.md

Librăria 9, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun, Valentin Guțu

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Marina Fusa

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices (nr. 348)

Maria Șleahțițchi

OLEANDRII MĂ STRIGĂ ROZ

Ediția I, aprilie 2010

© 2010, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Această ediție a apărut într-un tiraj de 240 de exemplare. Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Șleahțițchi, Maria

Oleandrii mă strigă roz / Maria Șleahțițchi; cop. : Vitalie Coroban. – Ch. : Cartier, 2010

(Tipogr. "Bons Offices" SRL). – 56 p.

ISBN 978-9975-79-617-0

821.135.1(478)-14

S 63

I. apocrife

apocrifele sinelui rătăcitor

în acele zile și nopți și zile și nopți
fac dragoste
cu toate personajele mele

cu cel din umbră și cel din lumină
cu cel din text subtext și arhitext

le induc o dorință nebună
de frivolitate și scene perverse

golesc timp și anulez spații
dezbrac de pudorile decenței
arheologii tipologice
tipi arhetipi și arhei
bețivi narcotizați
dedându-i
celor mai obscene orgii

.....
aici e locul suspensiilor cu semnificația 0
aici îmi re-trag sinele pe mine mie re-dându-mă
ca să pot spune liniștit

.....
rătăcitor dincolo de eul meu cel cuminte
adună la un loc timp și spațiu
în punctul realității mele absolute

între mine și tine

I

între mine și tine între casa mea și a ta
aleargă un obosit de înger

în cămașă de noapte frământă glodul
unei primăveri timpurii

iese la drumul
pavat cu pietre albe

urcă cu greu mahalaua mea
spre mahalaua ta

prodăneștii mei spre
prodăneștii tăi

bate istovit din aripi la geamul casei tale
dar zodiile nu se deschid

atunci
se întoarce și pleacă

II

din conul de umbră al acestui poem
îi urmăresc aripile cum
taie fișii de întuneric

de unde știi să mă visezi
în cămașa mea de noapte
tu anemicștiutorule

în acea văpaie
de pînză topită
fără dantele

III

pe la cinci dimineața
aerul era atît de proaspăt
și cerul ah! atît de frumos

cămașa mea de
noapte fidelă aștepta
pe marginea de canapea

nimic despre dragoste

frunză după frunză cade
umbra ta peste umbra mea
întoarsă toată în sine
stau cu spatele gol
în veliștea vînturilor
ploilor
brumelor
ninsorilor
argintii mă năpădesc mîngîierile
adulmecările
cuminecările
simțite cu cealaltă parte a simțurilor
aici ca într-o taină străină
frunze natale cad
una pe față gălbuie alta
pe dos pe spatele meu gol cad
o! întoarsă toată spre tine

cunoaște-mă pe mine însămi

îți spun să știi
din capul locului nu sînt ca tine

respir cu burta
mă las pe spate
inspir adînc expir
repet exercițiul

de cîteva ori ascult cum

se învăluie haosul
se zbugiumă profund
se potolește
sub nodul strîmt al centrului

mai jos e
tăcere infinită și mută
te aștept dacă...

.....

... dacă n-ai înțeles
decodez mesajul
de tine mă deosebesc fiindcă
sînt femeie
și respir cu întreg universul

în galaxia mea e
liniște aproape...

.....

...aproape... mai aproape...
nu-ți fie teamă

cum mă simt/ cînd nu mai simt

mihaelei

cum mă simt/ cînd
nu mai simt cum
mi se acrește
laptele-n țîțe

implacabil
din spate drobul se macină

mălăiașul
ca amnarul
îmi roade pînă la os călcîiașul

smocul de flori mustind sîngeriu
pe la subsuori
amiroase a pelin
și a rozmarin

dor de dor
de dorul lui
dor de dorul iedului

tot unul și unul
tot una și una

iada mea mică
și mare
și mijlocie

iada mea blondă
pe buze
cu laptele mamei încă

cu laptele meu pe buze

ca într-o scoică uitată

lui m.

I

cînd ești atît de departe
încît nici comparațiile
aceste harnice tehnici și procedee
nu pot croșeta lănțușele semantice

cînd peste nouă mări și nouă țări
nu este o simplă formulă de basm
ci punctul zgribulit al realității absolute
și al gîndurilor mele

seara mă adun toată
de pe unde am umblat ziua întreagă
îmi pun un pulover gros
pantaloni și ciorapi de bumbac
mă acopăr cu două iorgane și cerga
de lînă de oi din celălalt poem

II

mă strîng îndărăt ca un embrion
devin copila mică
cu cearcăne fragile
cosițe – codițe de mîțe
port o cărare pe mijloc
cum poartă bunica zînovia
în fotografia ei de epocă